

Tužba podnesena 26. travnja 2018. – Europska komisija protiv Portugalske Republike**(Predmet C-290/18)**

(2018/C 249/20)

*Jezik postupka: portugalski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Costa de Oliveira i C. Hermes, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- proglasi da Portugalska Republika nije ispunila svoje obveze na temelju članka 4. stavka 4. Direktive 92/43/EEZ ⁽¹⁾ o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore jer nije odredila 7 područja od značaja za Zajednicu u atlantskoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2004/813/EZ ⁽²⁾ od 7. prosinca 2004., kao ni 54 područja od značaja za Zajednicu u sredozemnoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2006/613/EZ ⁽³⁾ od 19. srpnja 2006., kao posebnih područja očuvanja što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest godina.
- proglasi da Portugalska Republika nije ispunila svoje obveze na temelju članka 6. stavka 1. Direktive 92/43/EEZ o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore jer nije utvrdila potrebne mjere za očuvanje, koje odgovaraju ekološkim zahtjevima prirodnih stanišnih tipova iz Priloga I. i vrstama iz Priloga II. koji su prisutni na 7 područja u atlantskoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2004/813/EZ od 7. prosinca 2004., i na 54 područja od značaja za Zajednicu u sredozemnoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2006/613/EZ od 19. srpnja 2006.
- naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 4. stavkom 4. Direktive 92/43/EEZ o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore Portugalska Republika bila je obvezna odrediti kao posebna područja očuvanja 7 područja od značaja za Zajednicu u atlantskoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2004/813/EZ od 7. prosinca 2004., i 54 područja od značaja za Zajednicu u sredozemnoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2006/613/EZ od 19. srpnja 2006., što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest godina od datuma donošenja navedenih odluka. Navedeni rok je istekao, redom, 7. prosinca 2010. i 19. srpnja 2012. Međutim, Portugalska Republika još nije odredila područja od značaja za Zajednicu kao posebna područja očuvanja.

Člankom 6. stavkom 1. Direktive 92/43/EEZ nalaže se državama članicama da u pogledu posebnih područja očuvanja utvrde potrebne mjere za očuvanje koje prema potrebi uključuju odgovarajuće planove upravljanja, posebno priredene za ta područja ili integrirane u druge razvojne planove te odgovarajuće zakonske, administrativne ili ugovorne mjere koje odgovaraju ekološkim zahtjevima prirodnih stanišnih tipova iz Priloga I. i vrstama iz Priloga II. koji su prisutni na tim područjima.

Komisija smatra da mjere koje je donijela Portugalska Republika, odnosno Sektorski plan mreže Natura 2000 i druge mjere na koje upućuju portugalska tijela, ne odgovaraju ekološkim zahtjevima prirodnih stanišnih tipova iz Priloga I. i vrstama iz Priloga II. toj direktivi i da se stoga ne mogu smatrati „potrebnim mjerama za očuvanje” u smislu članka 6. stavka 1. te direktive.

- (¹) Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)
- (²) Odluka Komisije 2004/813/EZ od 7. prosinca 2004. o donošenju, u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ, popisa područja od značaja za Zajednicu za atlantsku biogeografsku regiju (SL 2004., L 387, str. 1.)
- (³) Odluka Komisije 2006/613/EZ od 19. srpnja 2006. o donošenju, u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ, popisa područja od značaja za Zajednicu za sredozemnu biogeografsku regiju (SL 2006., L 259, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2018. uputio High Court (Irska) – Data Protection
Commissioner protiv Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems**

(Predmet C-311/18)

(2018/C 249/21)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Ireland)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Data Protection Commissioner

Tuženici: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

Prethodna pitanja

1. Kada privatno trgovačko društvo iz države članice Europske unije (EU) u komercijalne svrhe prenosi osobne podatke privatnom trgovačkom društvu u trećoj zemlji na temelju Odluke 2010/87/EU (¹) kako je izmijenjena Odlukom Komisije 2016/2297 (²) (u daljnjem tekstu: Odluka SCC) te bi tijela treće zemlje te podatke mogla podvrgnuti daljnjoj obradi za potrebe nacionalne sigurnosti, ali i za potrebe izvršavanja zakonodavstva i vođenja vanjskih poslova te treće zemlje, primjenjuje li se pravo Unije (uključujući Povelju Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja)) na prijenos podataka, neovisno o odredbama članka 4. stavka 2. UEU-a koje se odnose na nacionalnu sigurnost i odredbama članka 3. stavka 2. prve alineje Direktive 95/46/EZ (³) (u daljnjem tekstu: Direktiva) koje se odnose na javnu sigurnost, obranu i nacionalnu sigurnost?
2. (1) Pri utvrđivanju jesu li prava pojedinca povrijeđena prijenosom podataka na temelju Odluke SCC iz Unije u treću zemlju, gdje ti podaci mogu biti podvrgnuti daljnjoj obradi za potrebe nacionalne sigurnosti, je li za potrebe Direktive relevantno mjerilo za usporedbu:
  - (a) Povelja, UEU, UFEU, Direktiva, EKLJP (ili bilo koja druga odredba prava Unije); ili
  - (b) nacionalno zakonodavstvo jedne ili više država članica?
- (2) Ako je (b) relevantno mjerilo za usporedbu, trebaju li dio takvog mjerila biti i prakse koje se u kontekstu nacionalne sigurnosti primjenjuju u jednoj ili više država članica?